

REDACCION

ADMINISTRACION

Calle de San Juan, 46

ARRAGONA

La Cruz

DIARIO CATÓLICO

AÑO XXXII

Martes, 10 de Mayo de 1932

NUMERO
SUELTO

10 céntimos

Suscripción 2 ptas. mes

Franqueo concertado

Núm. 10.120

RETARDATARIOS

Cada vez que nos entretenemos mirando el panorama que proyecta la historia de la civilización europea y la comparamos con la que corresponde a nuestra nación, nos reafirmamos en la creencia que siempre tuvimos de que España va a la zaga con un retraso de más de cincuenta años.

No sentará esto muy bien a los demócratas y progresistas de nuestros tiempos, pero la realidad no queda por eso desmentida.

Cuando se suscitó en Francia la persecución religiosa y se expulsaban las Congregaciones religiosas, nosotros los españoles, no solo les prestamos apoyo y noble acogimiento sino que protestábamos contra tales atropellos que no llegábamos a concebir siquiera.

Al cabo de treinta años cesó la borrasca, la religión volvió a imperar y la nación francesa acogió otra vez a los religiosos con gratitud y entusiasmo, ofreciéndoles la paz y la tranquilidad que nace del respeto y la tolerancia.

Y cuando esto ocurre en Francia, los españoles inician y consuman su obra antirreligiosa, demostrando que todavía no nos hemos enterado de la rectificación que se ha operado en el país vecino.

Francia instituyó el laicismo y creó la escuela única. Hoy, en cambio, una y otra cosa han pasado a la historia con el estigma del fracaso porque los franceses han comprendido su error.

En España, sin embargo, se considera eso como el talismán curativo: es, sencillamente que somos retardatarios.

Otra prueba.

Estamos cansados de ver y oír lo que se hace y se dice no perdiendo esfuerzo alguno para llevar a España a un estado de ateísmo práctico que destruya y anique sus fuerzas vitales.

La negación de Dios aparece por todas partes; en la vida política, lo mismo que en la artística y cultural, se prescinde de Dios. Dios es torba como no sea para blasfemar de su santo nombre.

Pues bien; Hinderburg acaba de disolver todas las sociedades atea dedicadas a la propaganda antirreligiosa.

Y es que todas las naciones, menos España, comprender el valor de la religión en el arte de gobernar a los pueblos. Alemania y Francia tienen próximo el enemigo, que es el sovietismo, propulsor de la extirpación de toda idea religiosa del pueblo, y en vez de combatirlo con los cañones y medidas de excepción, prefieren, porque es más eficaz el resultado, destruirlo inculcando en el alma de su pueblo el sentimiento religioso, la idea de Dios.

PLAUTO

EL PARAISO COMUNISTA

«Tomad del fruto que Dios ha prohibido y seréis como dioses».

Génesis.

(CONTINUACIÓN)

II

EL GOBIERNO DE TODOS POR TODOS

Rechazamos todas las autoridades celestiales y terrenales.

Bebel.

No pudieron quejarse los expedicionarios de los cuidados y la largueza con que les atendió el Gobierno.

Los edificios no dejaban nada que deseas, la belleza de los terrenos y su clima tampoco; por todas partes se acercaban a la madurez abundantes cosechas mezcladas con terrenos esmeradamente labrados; en los locales destinados al ganado digerían el pienso vacas, bueyes, cerdos y ovejas, mientras que los depósitos de comestibles estaban llenos de subsistencias, y el bazar de ropas y otros objetos de necesidad, aunque no de lujo.

Los delegados del Gobierno hicieron entrega de campos, edificios, ganado y demás cosas, mediante acta firmada por todos los que quisieron hacerlo, e incluso de una buena cantidad de dinero en metálico que quedó colocado en una caja de caudales con la llave colgada en la pared a disposición de todos, dado que se habían de gobernar todos por todos y todo había de ser para todos.

Una vez que se quedaron solos los dos mil ciudadanos del nuevo Estado, uno de ellos se subió a una piedra y habló así a los demás:

—¡Ciudadanos! Antes de pasar adelante debemos ejecutar dos preliminares, que son: el reparto del número de orden que ha de sustituir al nombre de cada cual, a cuyo efecto, aquí nos han quedado todo lo necesario.

—Yo no me pongo esos trapos! —dijo una ciudadana.

—Ni yo tampoco! —dijo otra.

—Ni yo!

—Ni yo!

—¡Ciudadanos! ¡Hay que obedecer!

—No queremos! ¡Aquí mandamos todos!

—¡Ciudadanos! ¡Hay que practicar nuestra doctrina en toda su pureza! ¡El mundo nos contempla!

—Bueno —dijeron otros—, que se uniforme el que quiera.

La mayor parte de los hombres y las mujeres más feas fueron cogiendo los uniformes y las gorras, todos iguales.

Entre las guapas una sacó un espejo para arreglarse un bucle.

—Eh! —gritaron las feas—, aquí no valen espejos, ni polvos, ni carmín, ni nada! ¡Todas iguales!

—Tengo derecho a conservar el físico.

—No, señora, todas iguales.

Y un nutrido grupo de feas arremetió contra la presuntuosa rompiéndola el espejo y dándola algunos arañazos en la cara.

Y, sospechando de las demás, hicieron un registro general que dió por resultado la rotura de más espejos, polvoreras, barras de carmín y otros adminículos; amén con el barullo consiguiente.

Al mismo tiempo, otro ciudadano se desgañitaba exigiendo que se timaran los números de orden para el mejor gobierno del Estado.

—Yo no dejo mi nombre por nada del mundo, que es muy bonito!

—¿Cómo te llamas?

—Me llamo Rosa.

—Aquí no hay rosas.

—Yo me llamó Virtudes...

—Tampoco hay virtudes. ¡Fue!

—Yo me llamo Santos —dijo otro.

—Tampoco hay santos. ¡Fuera!, ¡fuera!

—Y yo Angel.

—Menos, abajo los ángeles!

—Yo me llamo Juan de Dios.

—¿Qué te fusilan?

—A por el número!

El de la piedra gritó:

—Están en orden, ir pasando y cada uno que coja el que le toque.

Así se empezó a hacer, pero pronto se cortó la fila.

—¿Qué ocurre?

—Que hemos llegado al número 12 y nadie le quiere.

—Eso es una superstición y aquí hay que emanciparse de todas las tiranías.

—Cógele tú, ciudadano charlatán.

—Yo cogeré el que me toque...

—Toma! —grito otro—, ¡ya te tocó!

Y le dió en la cara con el número 13.

El ciudadano aludido se bajó de la piedra y escurrió el bulto sin coger el número que nadie cogió tampoco.

Otro se subió a la piedra alarmado.

—Eh!, ciudadanos, que se va la gente y no ha terminado la deliberación.

—Se han marchado al comedor.

—¡Eso no puede ser! ¡Hay que cenar todos juntos y por igual! —y se lanzaron todos al comedor communal.

En efecto, allí estaban los anteriores llenándose el estómago de los manjares contenidos en grandes cacerolas que habían quedado preparadas los delegados del Gobierno antes de marcharse.

El barullo era grande, pues todos se disputaban los pedazos dejando la salsa.

El criterio era indescriptible, tanto más que la mayor parte tenían hambre atrasada.

El vino corría en abundancia.

—Eh, tú! ¡Que te coges las tajadas más grandes!

—¡Que tú comes muy deprisa! ¡Ansioso!

—Hacednos sitios! —decían la mayor parte de las mujeres con las cucharas en alto—, ¡que no nos vais a quedar más que la salsa!

—Si es que queda algo! —contestaban los más fuertes, engullendo tajadas.

En efecto, los hombres y mujeres más débiles tuvieron que contentarse en gran parte con pan seco, y gracias a que había quedado en abundancia.

Terminada la cena, uno se subió en una mesa y gritó:

—¡Ciudadanos, a dormir! Pasar a los dormitorios comunales.

Gran parte de los ciudadanos y ciudadanas estaban ya durmiendo en los asientos y por el suelo, repletos de comida, otros estaban ebrios y voceaban o armaban peregrinaciones, otros no querían dormir, sino jugar, pasear o bailar...

El ruido era ensordecedor y las pendencias menudeaban: la anarquía era completa.

De pronto, uno grita:

—¡Ciudadanos! ¡Que la caja de caudales está abierta! ¡Que se han llevado los cuartos!

LA CUESTIÓN RELIGIOSA

EL SECTORISMO DE UN TENIENTE DE ALCALDE :: LA IMPOSICIÓN DEL DIRECTOR DE UN HOSPITAL :: SUSPENSION DE CAPELLANES

EL SECTORISMO DE UN TENIENTE ALCALDE

Santander. — En Villalaredo hubo algunos incidentes.

Tres pequeños iban repartiendo unas hojas acerca de la fiesta de Limpias, en las que únicamente se publicaba el programa, consistente en una misa y bendición de una bandera de la Juventud Parroquial.

Se apercibió de ello el teniente alcalde radical-socialista, Framillas, que interrogó a los niños y enterado de que el señor cura, don Domingo Jucera, hacia repartir los programas, ordenó a los guardias su detención.

Los guardias lo llevaron a la cárcel.

El vecindario se amotinó, promoviendo un tremendo alboroto y obligando a poner en libertad al sacerdote.

La Guardia Civil así lo hizo, logrando calmar los ánimos que siguen excitados contra el teniente alcalde.

EL DIRECTOR DEL HOSPITAL OBLIGA A UNA ENFERMA A QUE SE QUITE EL CRUCIFIJO

Se sabe un hecho que subleva a toda conciencia honesta y sincera de la libertad.

El director del Hospital de Valencia, señor Fernández, obligó a una enferma a que se quitara un crucifijo que llevaba sobre el pecho. Se negó la enferma, insistió el director del Hospital y a consecuencia de la polémica y del disgusto, la enferma fué víctima de un fuerte ataque nervioso.

A tal extremo llega el sectorismo inhumano y el respeto a la libertad de pensar de los prohombres que gobernaron la Diputación y en especial del sectario director del Hospital de Valencia!

El efecto fué mágico; muchos beodos despabilaron, los dormidos despertaron y todos se precipitaron hacia la caja que, con la puerta abierta, mostraba su seno vacío y los restos de sus caudales desparpoados por el suelo.

Todos se precipitaron sobre aquellas relucientes monedas...

—¡Ciudadanos! —gritaron algunos—. ¡Que aquí no se puede tener nada individual! ¡Que todo es común!

Nadie escuchaba: los más fuertes se abrieron paso a puñetazos y se apoderaron de la mayor parte de lo que había quedado. Los más flojos se quedaron sin nada porque no les dejaron cogerlo o porque se lo quitaron.

Y entre peleas, golpes, insultos, recriminaciones y sollozos, acabó aquel primer día de ensayo comunista, preámbulo del futuro funcionamiento del nuevo Estado.

(Continuará).

“Un buen periódico es una Misión perpetua en una parroquia. Es necesario oponer los esfuerzos de la buena Prensa a los esfuerzos de la mala.

Seguramente que no se engaña el que atribuye, en primer lugar, a la mala Prensa el exceso del mal y el deplorable estado de cosas a que hemos llegado.”

Como se ve, se trata de un atentado contra los derechos individuales que deben merecer de parte de todos, pero singularmente de los que ejercen autoridad, el respeto más absoluto. Y este respeto, en nuestro concepto, debe extenderse en sitios como el Hospital provincial, mansión de dolor y de caridad, donde a los desgraciados enfermos que allí esperan el alivio y la curación de sus males sería cruel, inhumano y tiránico que se les quisiera privar de acogerse en su desgracia al sentimiento libre de procurarse un alivio, siquiera sea moral, en la práctica y devoción de sus más íntimas expansiones, goces y esperanzas espirituales.

Determinaciones agresivas como la que nos ocupa del director del Hospital, sólo producen molestias, perturbaciones y rencores.

SUSPENSION DE CAPELLANES EN BILBAO

Bilbao. — En sesión celebrada por el Ayuntamiento, tras larga discusión, se acordó suprimir los cargos de capellanes en los cementerios de Vista Alegre, Deusto y Begoña, sin reconocerles derecho pasivo alguno, por los votos de los socialistas republicanos, radicales-socialistas, contra los de los monárquicos y nacionalistas de ambas ramas.

Asimismo pasó a estudio de la Comisión correspondiente un informe de los letrados pedido por el alcalde, sobre la supresión de la palabra “santo” en la denominación del Hospital civil. Estos letrados consideran que, en efecto, esa supresión puede afectar gravemente a los intereses del Hospital, puesto que al variar su denominación varía también la personalidad jurídica y da derecho a la rectificación de las mandas.

De la Ciudad del Vaticano

LA SOBERANIA DEL PAPA

Se ha suscitado un tema que es forzoso tratarlo entre cuantos se dedican al estudio del Derecho político internacional. Se trata de definir jurídicamente a la Ciudad del Vaticano.

Juristas insignes difieren en sus apreciaciones acerca de si el Vaticano es un Estado o es una propiedad del Soberano Pontífice.

Hay quien dice que es un conjunto territorial con dueño propio.

LA CUESTIÓN RELIGIOSA

LA SEÑORA

DOÑA MARÍA PÉREZ MONCHE

VIUDA DE MACIAN

HA FALLECIDO

después de recibir los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E.P.D.)

Sus desconsolados hijos José, Emilio y Francisco, padre; hermanos, hermanos políticos, tíos, tíos políticos, sobrinos, primos, primos políticos y demás parientes, al participar a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida, les suplican le tributen un recuerdo en sus

oraciones y se sirvan asistir a la casa mortuoria, Conde de Rius, 23, hoy, martes, día 10, a las cinco y media de la tarde, para acompañar el cadáver a la iglesia parroquial de San Francisco y de allí a su última morada, por cuyo favor les quedarán eternamente agradecidos.

EL DUELO SE DESPIDE EN LA EX-PUERTA DE SAN FRANCISCO

El Embo. y Rdmo. señor Cardenal Arzobispo se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

Tarragona, 10 de Mayo de 1932

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

LATÍN 100 AUTOMÓVIL

LATÍN 100 AUTOMÓ

CRONICA RELIGIOSA

MES DE MARIA

Durante el mes de Mayo se practicarán el devoto ejercicio del mes de María

M A N A N A

CATEDRAL. — A las siete, en la capilla del Claustro.

A las ocho, en la capilla del Santísimo.

A las doce en la capilla del Rosario.

TRINIDAD. — A las seis y media y a las ocho.

SAN FRANCISCO. — A las ocho.

SAN JUAN. — A las seis y a las ocho.

SAGRADO CORAZON. — A las seis y a las ocho.

CARMEN. — A las seis y media.

SAN MIGUEL. — A las siete.

BENEFICENCIA. — A las seis.

HOSPITAL. — A las seis y media.

HNAS. CARMELITAS TERCIATAS (Vetlla). — A las siete.

S A N T O S D E H O Y

San Antonino, obispo y confesor y Santa Beatriz, virgen.

S A N T O S D E M A N A N A

Santos Mamerto, obispo y confesor, Eudaldo, mártir, y Santa Felisa, mártir.

C U A R E N T A H O R A S

Se celebran en la iglesia de las religiosas Oblatas. Horas de exposición; por la mañana de ocho a once y por la tarde, de cuatro y cuarto a ocho.

C E N T R O S O F I C I A L E S

A J U N T A M E N T

NOTA DE L'ALCALDIA

D'un temps ençà, venen introduint-se en nostra ciutat, amb sobresa freqüència, i de manera fraudulenta — si poden — partides de carn fresques i salades de tocino, sense que a cap de les dites expedicions s'hi acompanyin certificats sanititaris del punt d'origen.

Això, que constitueix sempre un perill per a la salut pública, revesteix caràcters més greus en èpoques com l'actual, propenses a epidèmies com la de la "peste porcina" i el "mal roig" que tants estralls fant entre el bestià i la terrible trichinosis que recentment ha ocasionat varies víctimes, entre les persones, en determinat indret de les nostres comarques.

Aquesta Alcaldia, vetllant per la salut pública, es veu en el cas de cridar l'atenció dels veïns a fi de que s'abstinguin de comprar tocino foraster qual procedència desconeguin o què no vagi avalat amb els certificats corresponents respecte a la puresa de les primeres matèries, doncs, seria molt dolorós que, per negligència d'uns o per desaprensió d'altres, ens vegessim invaixos per malalties infeccioses, procedents del consum de carns que no reuneixin les condicions de gudes.

Cal fer constar que aquesta Alcaldia es proposa i està disposada a ésser inexorable amb els contràrients de les disposicions sanitaries i amb els que, fraudulentament, intentin introduir comestibles que no reuneixin les condicions estableties.

Ahir va cursar-se per l'Alcaldia un ofici dirigit al senyor Vice-Cònsul de França a la nostra ciutat, protestant de l'atemptat de que ha estat víctima el President Mr. Doumer i trametent-li en nom de la ciutat i amb de fer-lo arribar al Govern del seu país, els sentiments de condol per la pèrdua que acaba de experimentar la nació veïna.

DELEGACIÓN DE HACIENDA

El Sr. Delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

Pesetas

D. Jesús Romero Vázquez	21.063'24
" Pio. Masip Sas	26.279'85
" José Blanquet Gas	12.515'40
" José Alonso Alonso	10.038'72
" José Casals Pons	9.722'11
" Juan Batet Cendrá	7.163'68
" Agustín Sancho Aubí	6.295'15
" Santiago Carbonell N.	4.207'64
" Francisco Romero V.	3.874'89
" José Capdevila M.	3.794'94
" José Montagut Vina	1.987'86
" Bienvenido Cepero P.	1.105'16

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer:

Nacidos:

Montserrat Bargalló Fabregat.
Luis Giménez Conesa.

Fallecidos:

Ninguno.

Matrimonios:

Juan Baduell Ventura con Concepción Gil Martínez.

Juan Martínez Ferrer con Francisca Consarnau Vizcarro.

Els grans concerts de Filharmònica

RUBINSTEIN, PIANISTA

La sessió del genial pianista rus els èxits del qual, darrerament, a Barcelona han estat formidables — és esperada amb una espectació extraordinària. Ttot fa preveure que el concert d'avui serà una de les vuitades més brillants de la nostra societat de concerts. La demanda de localitats de senyora sembla que adquirirà una xifra com poques vegades s'hi ha arribat, i és inútil dir el factor importantissim que és aquest fet per a la major esplendorositat del concert d'avui.

Heu-vos ací el programa detallat que el genial pianista executarà:

I

"Toccata en do major", Bach-Busoni.

Preludi. Adagio. Fuga.

"Sonata en si menor", op. 58, Chopin.

Allegro maestoso.

Scherzo.

Largo. Andante.

Presto.

II

"Moreninha", Villa-Lobos.

"Pobresinha", ídem.

"Polixinella", ídem.

"Siciliana", G. Taillefer.

"Blues" (preludi), Gershwin.

"Tres moviments de Petrouxka", Stravinsky.

Dansa russa.

A casa de Petrouxka.

Carnaval rus.

III

"Corpus Christi a Sevilla", Albéniz.

"Rondanya", ídem.

"Evocació", ídem.

"Triana", ídem.

(Piano gran cuia "Pleyel", de Filharmònica.)

Cal recordar que les llotges són exclusivament reservades pels socis protectors.

Queda rigorosament prohibit entrar ni sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Aquest concert tindrà lloc, com els anteriors, en el Teatre Tarragona.

Discurso del Papa a los estudiantes

ACABA DE CELEBRASE EN ROMA UNA JORNADA MISIONERA

Roma. — El Pontífice recibió a los estudiantes de la Asociación Universitaria de la Acción Católica, ante los cuales pronunció un discurso en el que se complacía de las jornadas de estudio y de la propaganda misionera que se ha celebrado en Roma. Se alegró también de la participación que en esta obra tiene monseñor Mar Juan, Obispo de Malabar. Este es un dato de gran interés por lo que representa hoy la India católica. El Pontífice dijo que sabe que la juventud universitaria se ocupa ahora de la India, tanto en el aspecto confesional como en el filosófico, para poder conocer la corriente del espíritu que en esa región fueron algunas veces impotentes.

Nuevo decano del Tribunal de la Rota

Madrid. — Por jubilación del ilustre padre Montaña, le ha sucedido en el cargo de decano del Supremo Tribunal de la Rota el prestigioso sacerdote don Ramón Guerra, que tan altas dignidades ha desempeñado en el clero católico, y que era en la actualidad vicedecano del mismo Supremo Tribunal.

Conforme les doctrines de Lleó XIII propugnat pels obrers el jurnal suficient i sobrant per a toutes les exigències presents i esdevenidores de la família.

Abogà per la representació per classes, excitant als agricultors a que es sindiquessin i afadaresin, per a que la seva qüestió fos escoltada i protegida.

Feu resaltar el sacrifici d'un cap de casa per anar pel món sembrant els grans ideals.

El punt capdal de la seva peroració, fou sens dubte, l'ideia clara i elogi digne del Tribunal de l'Inquisició.

Altre punt, no menys important, fou demostrar com l'Església aixecà a la dona a la gran dignitat que mereixent posseix ara, i que no mereixent-sos, se li mimava.

Mogué els ànims a la caritat dels pobres.

Conforme les doctrines de Lleó XIII propugnat pels obrers el jurnal suficient i sobrant per a toutes les exigències presents i esdevenidores de la família.

Abogà per la representació per classes, excitant als agricultors a que es sindiquessin i afadaresin, per a que la seva qüestió fos escoltada i protegida.

Feu elogi als genis i terra catalana, tot recordant-nos l'entrevista poc ha tinguda amb el geni mundial el P. Rodés. I acabà amb un visca a Catalunya que fou per tot-hom secundat.

En l'ús de la paraula el seguí el senyor Brú.

Característica seva fou la fogositat i eloqüència arrebadora al servir dels interessos de Déu i de la família.

Entre altres paràgrafs dignes de menció, fou llargament ovacionat al comentar i aplicar als temps actuals aquelles paraules de l'E-

MONTROIG

El proper divendres passat dia 6 a les nou del vespre, conforme estava anunciat, es celebrà a nel "Centre Catòlic Agricol" d'aquesta localitat, entusiasta i gran miting tradicionalista.

Entre altres numeroses representacions, poguérem constatar les de Riudoms, Montbrió, Cambrils, Vilanova, Colldejou, i en gran nombre els de Reus.

El local, molt abans de l'hora de l'acte demostra la seva insuficiència, i atepit va romandria fins a quarts d'una que despedien als oradors.

Amb gran condol ens assebentarem de la impossibilitat de l'actuació del Sr. Manuel Senante, que tan esperavem.

Cuidà de les presentacions el jovent preclar En Teodor Punyed.

Tot seguit començà a parlar el senyor Baró.

Característiques seves foren:

Claretat amb brevetat i energia amb dulzura.

"No vinc a la conquesta del poble, sinó a fer reviure la fe, puig sense fe no hi ha patria".

Exensà l'assidència del Sr. Senante, tota vegada que un deude sagrat el retenia a Barcelona, i en nom seu donà un fraternal abrac, que el públic rebé amb grans aplaudiments, i que l'orador recullí en feu ofrena a les senyores pel sacrifici que feian i per la missió que els espera.

Sequí pas a pas els fulls gloriós de l'història d'Espanya, per a probar-nos, si més no, com la fe de nostra Pàtria fou la causa del progrés.

Amb Recadero la fe: Amb Pelegrí la Creu: Amb Coloma el Claustre.

Elogi raonamental i poètica la missió de la dona, en especial de la mare, des del primer petó que dóna al seu fillet fins que la mort li arruba la vida i ella li dóna l'últim petó.

Canta la fe i abnegació de la mare dels Macabeos: la fortalesa de Judit: la heroicitat d'Agustina d'Aragó i l'exelcitut de Maria al peu de la creu.

Referent a nostres llibertats regionals, digué que no ens les tenen de concedir perquè ja són nostres.

I en quant la separació de l'Església i l'Estat, en sentit econòmic així la desitja, si bé no vol rompre l'unió moral.

En molts dels pàrrafos fou llargament i amb entusiasme aplaudit.

Acte seguit ens parlà el diputat agrari per Burgos Frances Estebanés. Es rebut amb un aplaudiment imponent, que recull i ofereix a la Verge de Montserrat, causa d'un nou i viu aplau.

Feu resaltar el sacrifici d'un cap de casa per anar pel món sembrant els grans ideals.

El punt capdal de la seva peroració, fou sens dubte, l'ideia clara i elogi digne del Tribunal de l'Inquisició.

Altre punt, no menys important, fou demostrar com l'Església aixecà a la dona a la gran dignitat que mereixent posseix ara, i que no mereixent-sos, se li mimava.

Mogué els ànims a la caritat dels pobres.

Conforme les doctrines de Lleó XIII propugnat pels obrers el jurnal suficient i sobrant per a toutes les exigències presents i esdevenidores de la família.

Abogà per la representació per classes, excitant als agricultors a que es sindiquessin i afadaresin, per a que la seva qüestió fos escoltada i protegida.

Feu elogi als genis i terra catalana, tot recordant-nos l'entrevista poc ha tinguda amb el geni mundial el P. Rodés. I acabà amb un visca a Catalunya que fou per tot-hom secundat.

En l'ús de la paraula el seguí el senyor Brú.

Característica seva fou la fogositat i eloqüència arrebadora al servir dels interessos de Déu i

DEPORTIVAS

Hoc-key

CONCURS PREMI "CASA MALE"

ELS "SOLTERS" VENCEN ALS "CASATS" EN UNA PARTIDA MOLT ANIVELLADA PERO DE JOC EXCESSIVAMENT DUR

EL RESULTAT FOU DE TRES A UN.

Ningú esperava que la partida entre els solters i els casats que varen acarar-se diumenge prop passat al matí, esdevingués tan seriósament jugada i es produigués amb joc tan extramadament dur.

I en canvi, així resultà. No hi valgué ni el caràcter amistós de l'encontre, ni menys el companyonisme que entre amics, conciutadans i bons esportmens deu imparar.

El joc que uns i altres empraren fou excessivament dur hem dit, i ho repetim. Hi hagué moments inclús que fins passarem quimera pel físic dels propis jugadors.

I amb aquesta mena de joc dut a terme, natural és que algú en toqués les consecuències, i foren bastants els equipiers que a l'acabar el matx, tinguérem necessitat de curar-se algunes ferides, per fortuna lleus.

Arbitrà Cornadó, o quant menys fou ell qui tingué cura del xiulet, perquè com a àrbitre pot dir-se que tot-hom servi. Tots vint-i-dos jugadors donaren un concert i la sonoritat de les seves paraules eclipsaren a l'àrbitre.

Cornadó no ho feu bé, mes tampoc arbitrà malament. Co si que podem dir-ho i es que palesà imparcialitat, malgrat que alguns equipiers fanàtics del triomf, no volguessin admetre-ho.

I com que foren els propis onzes interessats els que designaren com a referee a Cornadó, d'aquí que ells mateixos deuen culpar-se de lo succeït.

La partida en quant a joc fou molt dolenta, puix que quasi foren contades les jugades boniques que s'exhibiren.

A poc d'iniciat el començà llàren Nogués i Alasà, i Obiol oportú, s'endinsà vers la meta dels maridats, i engegà un fort tret als propis peus d'en Frantz, que aquest no pogué deturar.

Poc més tard, i amb ocasió d'un corner contra els xicots que estan encara per merèixer — salvant poques excepcions —, Sanromà remata fort a goal, assolint bellament l'empat.

Seguí el joc altern, amb presió per part dels casats, mes l'efectivitat enfront la porta dels solters no aparagué.

En canvi, mig minut abans de finir la primera part, Ferrandiz avançà pel seu costat, i al reliscar en Bas que el marcava, permeté a aquell apropar-se a la meta d'en Franz i creuar un xut que entrà a goal passant, però, entre ambdós peus del porter maridat. La jugada d'en Ferrandiz fou de bonica execució.

Al segon temps, seguí el joc anivellat amb alternatives de domini a favor d'un i d'altre bàndol. Ningú marcà però, fins que a les acabañades de l'encontre, una pilota perduda enfront de goal fou deixada.

da passar expresament per Frantz creient produïa un bully. El desengany però fou gran, puix que la balà havia sigut tocada per un propi equipier casat i ciò feu que la jugada sigüés goal.

Vingué una reacció intensa dels maridats, però la nulitat dels seus devaners en la rematada i l'enèrgica defensa emprada pels solters, evità que aquells marquessin altre cop.

I així finí l'encontre.

No es registrà cap més garrotxada, i sortosament les ferides rebudes foren totes lleus.

Les "patades" punides arribaren quasi al mil·lí.

I Cornadó avui dia coneix ja excepcionalment les regles del joc d'hockey, mercès a les lliçons (?) dels jugadors locals, quins creiem no val la pena de puntualitzar.

Senyors del Comitè. A Tarragona pel que es veu hi ha una munió d'aspirants a tocar el pito. Un viatjet a nostra ciutat per a comprobar-ho, donaria profit.

Tornant al matx, direm que els solters guanyaren merescudament, amb tot i que el resultat veritable degué ésser un 2 a 1, puix que el tercer goal sigué regalat.

Com a equip en conjunt, creiem no erar al dir que els casats els superan, però la manca d'efectivitat d'aquests en el xut a goal els aportà una derrota. En canvi, la "potència" perforadora dels Ferràndiz, Obiol i Marca bastà per a guanyar un encontre anivellat en extrem, tant així que de jugar-se novament creiem pot igualment guanyar-lo un equip que l'altre.

Dels solters destacaren Cendrós i Ferràndiz a la defensa, Xenius a la mitja, i els tres esmentats a l'atac. En Puig de mig dreta ho feu molt encertadament.

Pels casats, la defensa i la mitja cumpliren. Molt treballador Armengol, i precis Sastre en els pases, però amb joc excessivament retrassat i poc decidits en el tir a goal.

I per finir confiem no tenir oportunitat de presenciar un nou encontre com el que comentem, impròpi de jugadors concients de lo que és joc, esport i companyonia.

Els equips foren:

Naval - Ferràndiz, Cendrós - Puig, Xenius, Sabaté - Cornadó, Obiol, Marca, Ferràndiz i Sabaté, pels "solters".

Frantz - Alasà, Nogués - Cardona, Sanromà, Bas - Campabadal, Armengol, Nadal, Sastre i Herrera, pels "casats".

CLASSIFICACIÓ ACTUAL

Solters	... ...	4	punts.
Casats	... ...	2	"
Bé Negre	... ...	0	"

Tots amb tres encontres jugats. Diumenge vinent començarà la segona volta d'aquest Concurs.

FUT-BOL

CAMPIONAT D'ESPANYA DE FUTBOL

EL VUITENS DE FINAL

Resultats dels partits d'anada

Barcelona, 2 - València, 0.
Betis, 2 - Espanyol, 1.
Castelló, 2 - Donostia, 3.
Irún, 1 - Ath. Bilbao, 3.
Corunya, 2 - Madrid, 0.
Nacional, 2 - Celta, 1.
Arenys, 2 - S. Gijón, 3.
Alavés, 7 - Ath. Madrid, 1.

***

TORNEIG DE PROMOCIÓ

Horta, 1 - Catalunya, 1.
Palafrugell, 2 - Sans, 0.
Vilafranca, 1 - Martinenc, 1.
Terrassa, 0 - Santboià, 0.

***

LA COPA LLEVANT

S. Andreu, 3 - Ropoll, 3.
Granollers, 2 - Júpiter, 1.
Badalona, 2 - Iluro, 2.

***

CICLISME

SALVADOR CARDONA, GUANYADOR DE LA PROVA LOINAZ, SELECCIONABLE DEL CAMPIONAT D'ESPANYA

San Sebastián. — A Besain s'ha celebrat la cursa ciclista anunciada, arrenglerant-se vint-i-quatre corredors. Es classificaren quinze.

La cursa ha constituit un gran triomf de Cardona, el qual ha emprat 4 hores, 4 minuts, 18 segons. A continuació es classificaren Cepeda, Gozani, Gojeruela i d'altres. En desè lloc entra Cañardó.

Lo que prescribe la Ciencia Médica para combatir el Reuma.

El reuma, bajo sus formas múltiples: articular, muscular, nervioso, visceral, etc., es el más generalizado de los trastornos producidos por el ácido úrico de los artríticos.

El reuma articular en su estado agudo es debido generalmente a un obstáculo al buen funcionamiento de la piel (refriamiento, humedad). El exceso de fatiga trae consigo una sobrepresión ácida y debilita las resistencias de ciertas coyunturas.

En el reuma muscular los músculos son a veces afectados de reumatismo "a frigore" y se vuelven muy dolorosos. El lumbo, la pleurodinia (dolores en los músculos intercostales), el torticolis, son las formas más comunes del reuma muscular.

Con una cura a alta dosis de Urodonal, se asegura la desaparición de las hinchazones y se evita que el reuma pase de una articulación a la otra. Con el drenaje de los ácidos de la sangre y la instauración de una secreción abundante de orina, el Urodonal procura un gran bienestar a los enfermos, ayuda los esfuerzos curativos de la naturaleza sin perturbarlos y, menos aún, contrarrestrarlos.

Así opina uno de nuestros profesores más eminentes que dice:

Recomiendo muy preferentemente el Urodonal como medicamento de elección entre los preparados antirreumáticos, reconociendo su gran eficacia, comprobada con los éxitos frecuentes que con dicho preparado he conseguido.

Dr. Sebastián VIZCAYA
Catedrático de Medicina de la Universidad de Sevilla.

Fut-bol

LA SEMI-FINAL DEL CAMPIONAT AMATEUR DE CATALUNYA, DONA COM A FINALISTA AL TARREGA S. C. VENCEDOR PER LA MINIMA DIFERENCIA DE L'AMPOSTA

Es jugà diumenge a la tarda, a l'estadi del Club Gimnàstic, la partida corresponent a la semifinal del grup Tarragona - Lleida, del Campionat català amateur de futbol.

L'altre grup quins semifinalistes eren el F. C. Blanes, i l'Unió Sportiva de Figueras també disputaren abans d'ahir, el poder acarar-se amb el Tàrrega S. C. en el Camp de Les Corts, per a veure qui s'apropia el Campionat en la final.

Tornant al matx jugat diumenge aqüí Tarragona, direm que de bon principi fou impressió general de que el Tàrrega S. C. en sortiria vencedor. Tal fou l'empenta amb que es produïren els seus elements, i tal l'efectivitat que mostraven en el seu joc, fins que ben entrada la primera part, un punterao oportú d'en Manonelles feu arribar la balà a la xarxa, el que més tard esdevingué l'eliminació de l'Amposta F. C.

Aquest onze, bregà en tot moment amb entusiasme ilimitat i s'abandonà a la primera part semblà cohabit, tot el segon temps presionà més que el seu contrincant, amb tot i que sols nou jugadors integraven les fileres, mentres que deu homes defensaven els colors del cercle lleidatà.

Es juga dur, a estones molt brut. Inicià aquest joc l'Amposta, i son extrem esquerra arribà a les mans amb el mig contrari que cuidava de marcar-lo. Arinyo i Pont III que foren tals elements siguiren impulsats, i German en una capçalada es lesionà fortament al braç lo que el privà de reapareixer quedant l'Amposta amb un jugador menys en el terreny de joc.

El Tàrrega F. C. no sabéprofitar-se d'aquesta avantatge numèrica, puix que inclos actuant quatre davanters contra sols un defensa ampusty, pogué més aquest que tots ells, per jugar excessivament retrassats, i en canvi fou tan gran l'entusiasme i genas d'emparat palesat pel conjunt ampostí.

Al vèncer ahir per 1 a 0, el Tàrrega, queda aquest Club finalista i deurà disputar la final al vencedor del matx "U. S. Figueres - Blanes F. C.", en el terreny de Les Corts.

***

Antics Alumnes, 5 - Penya ?, 3.

A La Pedrera hi hagué profusió de goals, i la batalla esdevingué aferrissada fins que al final els Antics Alumnes s'imposaren.

Marcaren Cubano i Català, 2 per barba, i Català petit un altre goal pels Alumnes, i dos Aguiló i un Thumber pels de l'

S'arrengleraren els equips com segueix:

Planelles, Guerrero, Rovira, Roig I, Iglesias, Vidal, Català, Roig, Cubano, Català II, i Dalmau pels vencidors.

Garreta, Llambrich, Collado, Mensa, Bresculí, Salgado, Garreta, Sanzez, germans Thumber i Aguiló, pels vencuts.

Arbitrà Tarrasa, no gairfe encertat.

PUNTUACIÓ

Antics Alumnes.....	.....	2	punts
Gimnàstic (infantil)	.....	2	"
Penya ?.....	.....	0	"
Penya Mickey.....	.....	0	"

CLINICA QUIRURGICA del

Metge operador de l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla, de Tarragona

Tractament de les malalties quirúrgiques. — Operacions. — Habitacions confortables e higièniques construïdes expressament per a casos quirúrgics, amb calefacció i aigua corrent, calenta i fresa. — Material portàtil per a operacions a domicili.

CONSULTA: Rambla de Sant Joan, 25, Pral. : De 11 a 12 i de 3 a 5. : Festius de 10 a 12 : Telèfon. núm. 169. E. :

DR. ENRIC GUASCH

Metge operador de l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla, de Tarragona

Tractament de les malalties quirúrgiques. — Operacions. — Habitacions confortables e higièniques construïdes expressament per a casos quirúrgics, amb calefacció i aigua corrent, calenta i fresa. — Material portàtil per a operacions a domicili.

TARRAGONA
Carrer Girona (cantonada a Rambla Sant Joan

ZUMO DE UVA SIN FERMENTAR
MOSTELLE

Rafael Escofet, Tarragona

Emissaries médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

Rafael Escofet - Tarragona

NOTAS

LOCALES

INICIAL

Un Club de Pescadores

Ha llegado hasta nosotros el rumor de que por un grupo de aficionados al deporte de la pesca se están llevando a efecto las gestiones preliminares para instalar en aguas de nuestro puerto un Club o local social de pescadores, en el que se instalarían magníficos pesqueros, biblioteca, bar y además una sección de "canots" para que la juventud pueda dedicarse al deporte del remo.

Este club ofrecería a la digna y sufrida clase propiamente llamada pescadora, la protección desinteresada para hacer valer sus derechos; le ofrecería su consejo en todos los problemas que pudieran planteárselas, y sobre todo les ofrecería un verdadero medio de confraternidad con elementos de todas las clases sociales pues que este "Club" lo formaría, seguramente, los hoy integrantes de las diferentes asociaciones locales de pescadores y en las que figuran desde las más distinguidas personalidades al más modesto obrero.

Hoy que el Estado tiende a reconocer la personalidad jurídica de las asociaciones de pesca deportiva, hasta al extremo de concederles atribuciones hasta ahora privativas de la Dirección General de Pesca, sería un acierto una organización como la que nos ocupa.

F. TARRAGO

Institut català de Sociología

Tal com havíem anunciat, diumenge tingué lloc al saló d'sessions de l'Ajuntament i amb assistència de nombroses representacions d'entitats culturals de Tarragona, la sessió pública de l'Institut Català de Sociología, del qual n'és fundador i vocal el nostre governador civil, En Ramon Noguer i Comet.

Presidi l'acte En Jaume Algarra, el qual cedià la presidència poc després al senyor Noguer, qui tenia al seu costat els senyors Miró, tinent d'alcalde; Nogués, diputat a Corts, i a R. Llopis, director general d'ensenyament primari.

Els parlament pronunciats pels senyors Josep Maria Tallada, Algarra, Vidal Tarrago i Francesc Hortenç cridaren força l'atenció de l'auditori per l'estudi metòdic, assenyat, científic i acurat dels problemes econòmics i agraris que afecten directament a la vida de la nostra terra.

Realment, malgrat la rapidesa en que els oradors tingueren que llegir llurs treballs, hom pugué ferse càrrec de l'importància de l'Institució i dels treballs que els homes de gran intel·ligència van desenrotllant a benefici del major perfeccionament de la legislació agrària.

Finalment s'aixecà el senyor Noguer i Comet pronunciant el següent discurs:

Senyores, senyors, amics i companyans:

Un deure elemental de gratitud m'obliga a dedicar aquestes primeres paraules a l'expressió del meu sincer i profund reconeixement per l'atenció que m'heu tingut i per la mostra gentil d'acompanyonia que heu volgut donar-me venint així a celebrar una sessió especial del nostre Institut perquè jo pugués compartir amb vosaltres, uns moments, les tasques serenes i aciències de la nostra entitat, de les quals pels deures que la governació d'aquestes comarques m'imposa, n'estic allunyat, amb veritable recerca, fa ja més d'un any.

L'honor que amb la vostra deferència heu volgut concedir-me, jo l'estimo excessiu per a la mava humil persona i per això permeteu-me que edell'en faci trasllat a aquesta gloria i ben amada ciutat on ens reunim i per a la qual tots els catalans hem de sentir sempre amor i respecte perquè ella fou metròpoli de la nostra terra i serà sempre, com molt bé s'ha dit, el cor de Catalunya ja que el cervell — un poc agitat de vegades — el constituirà sempre la nostra gran i actual metròpoli: Barcelona.

Si bé la feixuga i delicada missió que el Govern de la República em confià em pren totes les meves activitats, jo puc dir-vos, amics, que no he deixat de seguir amb interès el desenvolupament del nostre volgut Institut i que em

les seves necessitats, de les seves il·lusions, de la seva psicologia.

Per això podem dir, no amb orgull, que no sentim, sinó amb una gran serenitat de consciència, que en el nostre any de govern en aquestes terres si bé hem tingut conflictes (com a tot arreu, no s'ha engagat un tret per la forta pública, ni hem empresonat ni perseguït a ningú, ni hem desfet organitzacions i la nostra intervenció ha constituit sempre un arbitratge cordial i moltes vegades eficaç.

Com en general a tot Catalunya, l'esperit d'associació si bé un poc difús, es ben extens en aquestes comarques. Nosaltres hem procurat aquest esperit ingest d'associació, enlairar-lo a finalitats i a perspectives collectives, articular-lo, coordinar-lo, sobretot en aspectes tant interessants com el mutualisme i la cooperació. Només profundament convençuts de què aquests dos sistemes d'organització social són poderosos instruments del progrés humà, hauríem mancat a la nostra modesta història si no haguessim fet tot el que en la nostra mà estigués per a acreixir-los i enfortir-los. Per això refem un ben agradós peregrinatge per les nostres comarques, cridant a tots els mutualistes a l'unió i l'organització, a sortir de la petita i missera órbita local per a integrar el gran i conscient moviment social que avui ja constitueix el mutualisme català. I la gent, amics, encisada de veure com l'autoritat — abans ieràtica i buida-s'entregava cordialment a l'ànima del poble tingué per a la nostra campanya adhesions emocionants...

Us deia abans que com tots sabeu, aquesta província es gairebé tota agrícola, que el treball de l'agricultura és el nexe de la seva economia, l'emperi de la seva riquesa. I dintre de la producció agrícola, la principal és la viticultura, seguint-la la oleicultura, la producció de l'arroc, avellanes i garrofers. Per a comprendre l'importància de la viticultura en aquestes comarques, calen sols unes dades: la superficie plantada de vinya és de prop de 110.000 hectàries amb una producció anyal de més de 57.000 quintàs metres de raïm per a taula i de prop de dos milions i mig hectolitres de most d'un valor tot plegat aproximadament d'uns 63 milions de pessetes. Del Port de Tarragona en sortien l'any 30 cinc milions i mig d'hectolitres quan dels de tota la resta d'Espanya es cassaven arribaren al milió i mig.

Dencs bé; l'esperit d'associació, el sentit d'organització en la gent del camp, està també ben desenvolupat en aquestes terres, com ho prova el fet de que Tarragona és potser un, proporcionalment, existent més entitats representatives de dita organització agrària.

Per a no cansar massa la vostra atenció, sols esmentaré unes dades: a la província de Tarragona existeixen prop de 200 entitats constituïdes per agricultors, prescindint de les organitzacions recentíssimes de l'element parcer o rebassaire per l'esperit de lluita que representen. De dites 200 societats, 133 són Sindicats Agrícols i una cinquantena de societats també agrícoles però no adequades a la legislació especial sobre aquells i en conjunt representen, originalment, uns 30 mil associats.

Es a dir, que gairebé no hi ha poble (són 185 els de la província) que no compti amb el seu Sindicat o societat agrícola, en els quals fins ara es trobaven barrejats propietaris i percs, rics i humils, constituint una veritable i sana democràcia camperola que constitua la força social més poixanta d'aquestes comarques. I l'importància d'aquestes organitzacions no sois la dóna aquest contingent humà, que representa prop d'una dècima part de la població, sinó l'intervenció activa i feconda d'aquests organiza-

mes en la producció i llur poixança econòmica. Es sabut que molts d'aquests Sindicats són models d'organització, coneixuts arreu del món. Els capitals que manejan són de gran importància, puix molts d'ells ademés de formes cooperatives de producció, són també institucions de crèdit agrícola. En la major part d'ells llurs capitals passa de les cent mil pessetes; forces tenen cap al mig milió i alguns com els d'Ulldecona, Cornellà, La Galera, Palma d'Ebre i algun altre, més del milió.

En una paraula: totes les qüestions que afecten a l'agricultura, són vitals per aquestes terres. Per això Tarragona us agraeix, amics, i jo amb ella que hagueu volgut escollir per a tema general de les vostres interessants i enlairades dissertacions aquest de la reforma agrària que amb interès tan viu es segueix així, perquè s'espera veument que el legislador trobi la fórmula d'avinença que restableixi la pau en els nostres camps, que s'ha trencat bon xic en aquests darrers temps i que es absolutament necessari torni a imperar no sols per l'ordre social, sinó perquè la vitalitat econòmica tota d'aquesta terra, en pateix extraordinàriament de les discòrdies i de les lluites presents.

Jo us puc dir, amics, que una de les meves actuacions de record més ingratis, la constitui l'haver d'intervenir amb energia però en cumpliment del meu deure, l'any passat, en aquestes lluites que s'havien encès en els nostres camps i amenaçaven comprometre seriósament la pau patriarcal en ells sempre dominant, i vull afirmar, una vegada més, davant de vosaltres que perquè em coneixeu bé en fareu l'honor de creure'm sincer, que la meva intervenció sols fou guiaada per un esperit de justícia i de templança, per a fer respectar la llei mateixa que s'havia dictat pelss poders legítims de l'Estat i per impedir que ningú fora d'ella, pogués actuar. Al meu esperit d'honneur de detret li repugnen sempre els actes o gestes de violència, vinguin d'on vinguin, i el meu concepte dels deures de l'autoritat m'obligen a actuar d'aquella manera, de la qual la meva consciència liberal i democràtica no m'en fa el més petit retret. I estic disposat sempre a obrar de la mateixa manera.

I perdóneu, amics, l'immodestia de parlar tant de mi. Són aquestes unes honrades confessions que jo davant de vosaltres, que sou els meus companys de tants anys, entenia havia de fer per a presentarme dignament davant del vostre judici, bo i esperant serenament el del suprem jutge: l'opinió pública.

No vull fatigar-vos més. Sols us dir que l'emoció no em deixa agrair-vos prou tantes mostres d'affection i companyonia; que espero poguer tornar ben aviat al nostre estimat i seré cenacle i que no desitjo més que, en fer-ho, em torneu a rebre amb la cordialitat que sempre m'heu atorgat i perdonant-me amb la vostra inexorable indulgència, els probables i múltiples errors de la meva avenatura governativa.

Una xardorosa ovació premià les sentides, afectuoses i assenyades paraules del senyor Noguer i Comet.

CALLOS?

Usando sólo tres días el patentado

UNGÜENTO MÁGICO
desaparecen totalmente callos i durezas, ojos de gallo, verrugas y Juanetes

Hay muchas imitaciones
ineficas

En todas partes, 1,80 pesetas
Por correo, 2 pesetas.

FARMACIA PUERTO. - Plaza San Ildefonso, 5. - MADRID.

En el Ayuntamiento

Anoche celebró sesión el Ayuntamiento, bajo la presidencia del alcalde señor Lloret.

Asisten todos los señores concejales, a excepción de los señores Company, Ixart y Martí.

El cronista advierte también la presencia del señor Prats Vilafranca, que económicamente recordarán nuestros lectores hacia meses que estaba ausente de los escaños.

Transcurre la Orden del día sin novedad, aprobándose todos los dictámenes. Unicamente el señor Muller advierte que no es el arquitecto el más indicado para dictaminar acerca de las condiciones de los motores, por lo cual propone la enmienda de que el nombramiento se haga con carácter provisional.

El señor Lliteras en nombre de la Comisión dice que el arquitecto solamente debe dictaminar por lo que se refiere a las condiciones de la instalación, pero no en lo que afecta a su funcionamiento.

Así y todo insiste el señor Muller en que el nombramiento debe ser provisional. Así se acuerda.

Suscrita por varios concejales, se lee una proposición pidiendo se haga constar en acta el sentimiento de la Corporación por la muerte del Presidente de la República francesa, vilmente asesinado y por la de don Alberto Thomas, presidente de la Delegación internacional del Trabajo.

El señor Miró explica el sentido de la proposición y hace un cumplido elogio de ambas personalidades.

El alcalde lo corrobora en sentidas frases, las minorías se adhieren y queda aprobada.

El señor Balafia participa al Consistorio que habiendo pedido la Compañía del Norte con toda urgencia la nota de los tres días festivos que quedan a elección de los Ayuntamientos, la Comisión de común acuerdo había señalado el 19 de agosto (Sant Magí), y el 23 y 24 de septiembre (Santa Tecla). (Sembla que Tapias no ha canviat!)

Se aprueba.

RUEGOS Y PREGUNTAS

El señor Andreu pide se instale unos focos en los alrededores del mirador de Saavedra y Avenida de María Cristina.

Abunda en lo mismo el señor Recasens.

El señor Muller pide que, a fin de que no queden desatendidos los servicios, se provea la plaza de ingeniero municipal.

El señor Tapias, pide se vote una cantidad para pagar la banda del Regimiento.

También pregunta si se activa la autorización para arrancar los árboles de la calle Real. (Está visto que no pot perdre la costumbre!)

El señor Lloret dice que todavía duran los vicios del régimen monárquico y que por eso el expediente se tramita con lentitud pero que de todos modos no pasará mucho tiempo sin que veamos arrancados los árboles de la calle de Fermín y Galán.

Riales al saló.

(Res, amic, Tapias, el canvi de domicili bé val la rectificació carinyosa de l'alcalde. Tenim el presentiment que si V. es torna a equivocar posaran en dubte el seu republicanisme.)

Farmacia Diges

ANALISIS-ESPECIFICOS
nacionales y extranjeros

Aguas minerales - Sueros - Vacunas -
Inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono. 442

GOBIERNO CIVIL

ACTOS EN SANTA COLOMA DE QUERALT

El señor gobernador civil, don Ramón Noguer y Comet asistió a los diferentes actos celebrados en Santa Coloma, en los cuales actuó de una manera brillantísima el "Orfeó Catalá".

Al acto de la inauguración del nuevo local de la Asociación Colomina, el señor gobernador descubrió una lápida conmemorativa, pronunciando discursos el señor Noguer y Comet y don Vicente de Moragas.

Por la noche, se celebró un banquete organizado por todas las entidades locales en el que el señor gobernador pronunció un brillante discurso. También hicieron uso de la palabra el Dr. Mundi y el alcalde de Santa Coloma.

EL ETERNO PLEITO

El señor gobernador se propone reunir en su despacho a los representantes de las diferentes sociedades de Cazadores de Reus, para ver de llegar a un acuerdo.

DE SOCIEDAD

Ayer, practicó la Santa Pastoral Visita Su Eminencia el señor Cardenal Arzobispo en la parroquia de Guardia dels Prats.

Anteayer, en la sonriente villa de Riudoms tuvo lugar el acto tier no y conmovedor d'erecibir por vez primera a Jesús Sacramentado, la encantadora niña, María de la Asunción Cavallé Cayallé.

El templo, aparecía espléndidamente iluminado y artísticamente adornado con abundancia de flores y plantas tropicales.

Antes del acto, de la comunión, el Rdo. señor Cura párroco, señor Hortet, dirigió a la nueva comulgante una apropiada y sentida plática.

Acompañaron a la angelical niña, al Sagrado banquete, sus padres, parientes y crecido número de amistades, los cuales después de celebrados los divinos oficios, fueron obsequiados con un delicado lunch en la señorial morada de los señores Cavallé.

Recibian la agraciada niña y sus afortunados padres nuestra más cumplida enhorabuena.

Para la segunda quincena del presente mes, está señalada la fecha en que se unirán en matrimonial enlace la gentil y bella señorita Gloria Arnau Payá, hija del teniente Arnau, con el joven Arturo Rovira Suñé.

A Villa Engràcia d'Esplugues de Francolí passa temporadilla la distinguida señora doña María Batet, esposa del nostre estimat director don Eudald Melendres.

També s'ha intalat al Balneari de l'Esplugues de Francolí, la distinguida esposa del comerciant don Enric Ventosa, amb els seus fills.

Diumenge van visitar la Lliga Autonomista Republicana D. Lluís Duran i Ventosa i don Josep Maria Casabó. El senyor Duran fou després obsequiat amb un banquet a Reus.

El proppassat dissabte, tingué lloc a l'ermita de Nostra Senyora del Roser, de Vallmoll l'enllaç matrimonial del jove Antoni Vilalta i Compte, gerent de la Raó Social Barrau i Companyia, amb la gentil señoret Adelaida Compte Torner.

Actuaren de padrins, per part del núvi, l'advocat Anselm Vilalta i Lluís Homs, arquitecte i president respectivament de la Cooperativa Elèctrica de Valls; i per part de la núvia el comerciant Josep Maria Barrau i Antoni Padró.

La núvia amb vestit de Moire blanc entrà al temple del braç del seu pare Rafel Compte Baldrich, acompañant-lo també els cosinets de la núvia, Conxita i Josep Maria Barrau.

Benei l'unió nupcial el Rnd. Saturni Vilalta, oncle del núvi, essent celebrant de la missa el Rnd. Antoni Llagostera.

Els novells esposos feren ofrena d'una hermosíssima toia a la Verge Santíssima.

Acabada la cerimònia els invitats foren obsequiats amb un esplèndid àpat, servit per l'Hotel París de Valls, sortint poc després els nuvis en viatge de noces.

Entre els convidats recordem ademés dels pares del núvi, els germans Enric, Joana, Teresa i Assumpció, l'oncle R. Saturni Vilalta, i per part de la núvia, els avis don Rafel i Elena, els seus parés danya Elena Compte de Barrau, danya Joana Torner de Padró, la señora Tecla Roig, vídua de Massó, danya Teresa Ferrer, de Homs, les famílies i amics Barrau-Xipell, Grau-Foraster, Saigó, Jordà, Baldrich-Ferrater, Josep Maria Vintró, Pere Saigó, Magriñá-Blasi.

L'element femení ben representat per cert, amb les belles señorettes Aguedita Vintró, Rosita Blasí, Carmen Aixelá, Paulina Saigó, Maria Padró, Rosita Saigó, M. del Carme Casas, Elvira Ferrer, Elvira Homs, Pilar Agna Torner, Maria Rosa Pilar, i Maria Simó, i Teresa Joana Assumpció Vilalta, i els nens Barrau, Grau, Trilles i Forés i Maria Vilalta.

Entre els joves, hi figuraven Joan Domingo, Joan Bta. Vives, Al

fred Padró, Joan Mandoli, Albert i Josep M. Saigó, Pere Saigó Socias, Enric Vilalta i el simpàtic nen Josep M. Barrau i Pau Cases.

En la capilla del Colegio de Jesús María recibió el domingo, por vez primera a Jesús Sacramento, la angelical niña Josefina Montañés Antoli, apadrinándole en tan solemne acto don Raimundo Rico. má y doña Cristina Escandell.

En el cafe-restaurant "Metropol" fueron ogseuiados los acompañantes con un succulento lunch.

Reciban la comulgante y sus venturosos padres don Juan y doña Concha, nuestra enhorabuena.

En el día de ayer y después de penosa enfermedad, dejó de existir en esta ciudad la virtuosa señora doña María Pérez Monche, viuda de Macián, madre de nuestros buenos amigos don José, abogado y secretario del Juzgado municipal, don Emilio y con Francisco.

Expresamos nuestra condolencia a los mismos y a los hermanos de la finada, doña Isabel Pérez Monche, viuda de Mateu y don José.

En la iglesia de Jesús María, mañana, día 11, las misas de siete, ocho y media y ejercicios de la tarde, serán ofrecidos por las intenciones de doña Araceli Dorda de Vilá.

L'Orfeó Catalá a Santa Coloma

Diumenge, a la tarda, va celebrarse a Santa Coloma de Queralt una fiesta extraordinariamente simpática.

L'Associació Colomina estrenava un edifici de nova planta, espaisíssim, decorat i iluminat amb sobrietat i bon gust, destinat a conferències, concerts i espectacles. I tingueren la felic idea d'estrenar-lo amb un concert no res menys que de l'Orfeó Catalá, que es com dir que van posar olla gran dintre la petita.

L'Orfeó Catalá en ple, amb totes les seccions i els cantaires de cada secció, baix la batuta del gran mestre Millet.

Els que tingueren el goig d'assistir-hi en guardarem un record ple d'emoció. I què no direm els fills de Santa Coloma i els socis de la pròspera entitat Colomina?

L'Orfeó va cantar insuperablement, com sempre, demostrant que el punt de perfecció on ha arribat per glòria de l'art i de la terra catalana, és ja en ell insuperable.

Millet tampoc no envelleix. Es el director que encomana aquell poder immens de bellesa musical, que porta a dins, als seus dirigits i al públic.

Les ovacions eren continuades, unànimes.

Com era consolador diumenge, a la tarda, pel miracle dels cants de l'Orfeó, trobar-se del tot a la Catalunya genuïna, la Catalunya de la Fe, la dels Xiquets de Valls, la de la Mort de l'Escola, la de la "Processó a Muntanya", aquesta Catalunya que sembla, temps ha, que ens vulguin substituir per un país impiú, sense altres emocions que l'odi i l'entusiasme negatiu de tot el perfum de la tradició del nostre país.

Durant la mitja part, es va descobrir una lápida conmemorativa del Concert, fixada en un dels murs de la Sala.

I apropósito pronunciaren discursos molt aplaudits i de pregon catalanitat el Dr. Mundi, president honorari de l'Associació, el señor Noguer i Comet, governador civil de la província, i en nom de l'Orfeó, don Vicens de Moragas. Tots varen estar molt feliços de concepció, i molt vibrants.

La nostra entusiasta felicitació a la vila de Santa Coloma i desitgem que l'obra patriòtica i cultural de l'Associació Colomina marxi sempre pels bons camins que sens dubte es proposen els seus esforçats directius i socis.

FIJATE, LECTOR

...en que hoy se cumple el aniversario de la quema de conventos en Madrid, Málaga, Alicante y en Murcia;

...en que con tal motivo no se ha decretado ninguna fiesta;

...en que en Valencia va a crearse una oficina para la catalogación de vagos;

...en que es de suponer que los encargados no serán los primeros en dar ejemplo;

...en que da gusto leer y saborear "Tarragona Federal".

GACETILLA

NUEVO PROCURADOR

Se ha dado de alta para el ejercicio de Procurador de los Tribunales en el Juzgado de Montblanch don Luis Sabaté Balcells, hermano de nuestro querido compañero de Redacción, el M. I. doctor don Ramón Sabaté.

LA ACTIVIDAD POLITICA DE LA LLIGA

Por asuntos de carácter político, estuvo el domingo, en esta ciudad el jefe de la Comisión Política de la Liga Regionalista de Barcelona, don Luis Durán y Ventosa.

En el local social de la Lliga saludó a varios correligionarios, dirigiéndose después a Reus.

Aprovisionament complert de QUEVIURES

Quefés torrats al dia

CASA MOYA

(Sección especial
de Perfumería)

Teléfono 268

Comte de Rius, 1

Rbla. Pau Iglesias, 20

TARRAGONA

SUCURSAL

El gobernador se trasladó a Barcelona para asistir a la Junta del Patronato de la Caja de Ahorros de la Generalidad, para tratar en la reunión de hoy de crear una sucursal en esta ciudad.

MULTA

El gobernador ha impuesto una multa de 100 pesetas al alcalde de Gatallops, por autorizar la manifestación del primero de Mayo, sin consentimiento ni notificación gubernativa.

INSTITUT MUNICIPAL D'HIGIENE

Durante la setmana que finó el dia 7 de Maig, els coeficients per mil habitants de mortalitat i natalitat d'aquesta ciutat, han sigut:

Mortalitat, 0'246.

Natalitat, 0'307.

Esent el nombre de nats vius, 10; nats morts, 1; morts per totes causes i edats, 8; morts de menys d'un any d'edad, cap; morts per malalties infeccioses, cap.

NO SIEMPRE ES VERGONZOSO

el origen de las enfermedades secretas. Algunas pueden adquirirse indirectamente y es tan humano padecer una enfermedad sexual como tener un reumatismo o una diabetes.

Con tratar de ocultar la enfermedad nada se consigue; lo esencial es curar el mal eligiendo el tratamiento mejor, o sea tomar inmediatamente los Cachets Collazo, por ser lo más eficaz, cómodo, rápido, reservado y económico para curar radicalmente estas enfermedades, por antiguas y rebeldes que sean. Calman los dolores al momento y evitan complicaciones y recaídas.

Pida folleto gratis. A García, Alcalá, 85, MADRID

Adquiera usted el nuevo receptor HISPANO de tres válvulas y oírá Europa entera con gran claridad de tono y selección.

Buena calidad a un precio asequible a todos.

Pida una demostración y se convencerá. Agente exclusivo.

Casa ARBONA

C. de Rius, núm. 19

Radios la voz de su amo, Atwater Kent, Musivox. Gramolas radio FERM-FONO y otras marcas.

NOMENAMENT

En la darrera sessió celebrada per l'Acadèmia de la Història el 26 de març d'aquest any, fou votat per unanimitat, acadèmic corresponent de la mateixa, nostre paisà senyor Lluís Quer Boule, ministre plenipotenciari.

Amb aquest nomenament del senyor Quer, són set els acadèmics corresponents que perteneixen a aquesta província, els quals són:

Emm. senyor Cardenal Vidal y Barraquer.

Mr. Lluís del Arco Muñoz.

Mr. Cosme Oliva.

Mr. Eduard Toda.

Mr. Pau Font de Rubinat.

Mr. Josep Figuet.

Mr. Lluís Quer Boule.

ENTRESUELOS VALENCIA

Chantung, seda natural, a 2'50 pesetas, metro.

Apodaca, 11.

Entresuelo

DROGUERIA

TOMAS ROIG

Bajada Pescadería, 9

Ptas.

litro

Aceite de oliva finísimo ..... 2'25

" 1.ª ..... 2'15

" 2.ª ..... 2'05

Vino blanco superior cosechero ..... 0'30

Vino rancio extra ..... 1'90

Kilo

Azúcar blanco fino para mis clientes ..... 1'30

Alpiste para pájaros ..... 0'85

Bacalao libra extra superior ..... 2'30

Miel pura abeja, desde ..... 1'25

Patatas nuevas ..... 0'60

Jabón "Lagarto", 2 pastillas ..... 1'25

" Lino puro trozo 1/2 kilo ..... 0'50

Caldo "Rotti" en tubitos, doc. 1'10

Chocolates Orthi (precios fábrica)

Patatas nuevas a 0'60 kilo

REPRESENTANTES

necesitanse en todos los pueblos de España, para la venta a particulares de novedades alemanas y ampliaciones fotográficas sublimes

MUESTRAS GRATIS o a PRECIO DE COSTO
Escribid al Apartado 10.005
MADRID